

16.s.e.trin

DDS 240 Dig være Ære

DDS 313 Kom, regn af det høje! Lad jorden oplives

DDS 551 Der er en vej

DDS 476 Kornet som dør i jorden

DDS 607 Jesus Krist du overvandt

DDS 21 Du følger, Herre, al min færd

Prædiken: Johannes 11,19-45 **"Lysets Herre på scenen!"**

Den mørkeste dag i Lazarus liv var indtruffet. Han var blevet alvorlig syg. Så syg at lægerne ikke kunne gøre noget. Lazarus døde af sin sygdom. Historien fortæller også at Jesus nøler og laver åbenbart forsinkelse bevidst. Han vidste, at hvis han ventede, så ville Lazarus dø. Jesus tillod at mørket tog til i Lazarus' liv. Han tillader også hans nære, at sorgens mørke sænker sig over dem. Jesus gør det for at vise hvem han er, og hvad vi har i vente, men også hvad vi allerede nu ejer.

Jesus demonstrer på en meget konkret måde, det som vi hørte salmisten sige i sin salme til Gud. "Mørket er ikke mørket for dig, natten er lys som dagen." Jesus kommer som lyset herre, og bryder gravkammeret mørke. Døden er ikke død for Jesus som døden er død for os. Vi står afmægtige og uden muligheder, når døden er indtruffet og er gået på rov blandt os.

Marthas klage over at Jesus ikke kom i rette tid, da han kunne gøre noget ved Lazarus' situation, rummer flere vigtige elementer.

Marthas tro skulle have en udvidelse. Hun havde i hendes tro en almindelig tro på jordens ende med en eller anden form for efterlivstanke om liv efter døden. Martha havde erfaret Jesu underkraft til at gribe ind i sygdom. Men vi må formode, at hun anså Jesus for at være magtesløs overfor døden. Men dette under giver Marthas tro nye horisonter. Hendes tro bliver styrket med et dybdesyn. Jesus havde ikke kun magten over sygdomme, han havde også magten over døden. Opstandelsen var ikke noget der var langt ud i fremtiden. Opstandelsens garant og giver var lige foran hende. Her var kilden til opstandelse og evigt liv. Den var nær i hendes nutid.

Vi kan ofte også blive opslugt af hverdagens trivialiteter, også så meget at det smitter af på vores tro. Så vi glemmer at Opstandelsen og Livet er også nær. Han som kan omstøde vores hverdag, han går sammen med os. Han kan gøre underfulde ting i dag. Denne Marthas tro, er ofte vores tro. Vi tror på underet, men ikke i dag.

Martha taler sandt om livet. Hun taler sådan som hun føler det i situationen. Der er ikke noget forkert i, når vi ser at døden rammer et menneske for tidligt, at vi klager til Gud og siger: "Havde du grebet ind, så var dette ikke sket". Vi tror at Gud har magten til at gribe ind i alle situationer. Han er almægtig. Han mangler ikke nogen midler til at omgøre og gribe ind i historien. Men vi må også se og erkende, at Gud faktisk ikke gør det. Jeg opfordrer ikke til en "pop-mode" i at klage til Gud. Men er de tanker i dit hjerte, så sig dem til Gud. Gud kan godt tåle, at hører vores tanker uanset, hvor ubearbejdet og upolerede de er. En af de mere oversete skrifter i Det gamle Testamente er Klagesangene. Her taler folk ud til Gud i deres smerte og lidelse. De taler ud om deres fortvivlelse over ulykkelige omstændigheder i livet på jorden.

Opstandelsen og livet græder. Endnu engang bliver vi mindet om at Gud ikke er en fjern fremtid. Han græder. Han bevæges over vores liv, og de ting vi måtte gå igennem livet. Han er nærværende i den fulde dobbelte betydning. Han er helt tilstede hos os og samtidigt dybt involveret og interesseret i vores liv. Jesus vil vække os, og minde os om at han er en person og ikke bare en løsning.

Der står, at Jesus bliver stærkt opbragt. Vi bliver endnu engang mindet om, at vi er vedkommende for Guds søn. At blive stærkt opbragt rummer dimensioner af vrede. I sorgen kan der være periode, hvor man bliver ramt af vrede. Vrede over at man har mistet. Men jeg tror også at I kan rammes af vrede, når I læser om sagesløse, der bliver udsat for overgreb. Måske allermest de sagesløse og forsvarsløse. Måske du har stået på et geografisk område, hvor der har været systematisk undertrykkelse og uværdig behandling af mennesker. Da du stod der, oplevede du sikkert blandt andre følelser, at der var vrede i dit indre. I sommers besøgte jeg en af de værste koncentrationslejre i Tyskland i Bergen-Belzen. Her kunne jeg mærke vreden over uretfærdigheden og nogen af denne verdens dybeste dale af ondskab. Jeg var en tid fokuseret på, hvor de bødler blev dømt. Jesus har en vrede over at mørket har gjort et angreb mod en af sine Faders børn. Hans vrede vendes til positiv handling. Han omgør mørkets forbandelse, ved at lade Gud lys stråle ind i Lazarus' gravkammer.

Jeg husker en sentens fra et af Benny Andersens digte, hvor han siger: "Lungerne fråser i luft". Man fornemmer glæden over livet hos et menneske, der drage lungerne fyldt med ilt i en glædesrus over, at livet kan byde på så meget kærlighed, fred og lyksalighed. Troen har også brug for at fråse i opstandelsen. Vi har brug for at bade os i opstandelsen lys. Vi skal bevæge os hen til ham, der er opstandelsen og livet. Jesu opstandelse kan vi ikke betone for meget. Det er tilladt at beruse os i glæden over opstandelsen. Vi skal lade vores hjerter og tanker træde ud af den døsiges vintersøvn, så vi grunder og lader det åbenbares for os, hvor stort og omfattende det er, at vi har opstandelsen i vente, men også den opstandelses kraft der virker i os allerede i dag. Jesu opstandelse er den enkelte faktor, som uden sammenligning er den mest klargørende begivenhed for Jesu disciple. Lige pludselig kunne de forstå de mange ord, Jesus havde talt, og

som de ikke kunne finde hoved og hale i. Den dunkle tale blev lige pludselig så tydelig og klar. Vil vi forstå Jesus, så må vi gennemstrømmes af opstandelsen.

Med opstandelsen forstår vi, hvad det var der var fuldbragt på korset, da Jesus trak vejret for sidste gang på korset. Med opstandelsen forstår vi, at mørket ikke blot er til ende. Men bag mørket er der lys. En kendt præst havde engang sagt: "en dag vil I hører mit navn blive nævnt, og det vil være sagt, at jeg er død. Det skal I ikke tro på, for på den dag, vil jeg være mere levende end nogensinde." Når Jesus siger "om end han dør, skal han leve". Så er det en trøst for os, der en dag skal dø. Men det er også en trøst for os, om de som allerede er døde. De lever sammen med Kristus. Dem har Kristus også hånd om.

Jesu opstandelse er det største under denne jord har været vidne til. Det er et under med mening og fremtid i. Amen.

Nadverord:

Jeg er opstandelsen og livet. Den som tror på mig skal leve om end han dør, og enhver som lever og tror på mig skal i evighed ikke dø.

Jesus siger: Den der folder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden.

Jesus siger: Den, der hører mit ord og tror ham, som har sendt mig, har evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet.

Han blev givet hen for vor overtrædelser, og blev oprejst til retfærdighed for os.

Apostlen Paulus siger: Husk på Kristus Jesus, opstået fra de døde!